

tum (ita ut literarum studiis, & Jurisconsulti, ac Patroni causarum in hoc felicissimo Regali Conventu muneri te exhibuisti) non fatetur? In Te virtutum omnium moralium, & intellectualium certatim tanquam in tutissimo consortio, cohors conspicue adstabat, & indefessus labor tuus (quem ingenii, & prestantissimum, & felix acumen mirifice associabat) inter ceteros omnes diluculo spectabilem reddidit, & verum Iuris periti, & Advocati magni typum, nobis tuis sodalibus, & commilitonibus exposuit: Ut inter illius aetatis Iurisconsultos Princeps merito fueris communi voto notatus & totius Hispania; quin etiam extera gentes, undique ad domum tuam, tanquam ad sacrum Tripodem Apollinisque oraculum confluerent responsa petentes, & asylum protectionis implorantes. Ex quo quid mirum? quod protinus invictissimi nostri Regis Philippi Quarti tuarum animi dotium, & tanta literatura validissima vox & communis acclamatio, aurem personaret. Te ergo (Aquila Regia dignissimam Pradam) ut exaudivit, in Regium criminalium causarum fiscum, in hoc Pintiano Senatu evexit. Continuo in eodem munere, carceris sua Curia Matrili collocavit; Post orationum tuarum, & tanta facundia vim expertus (ut praesentialiter vidit, & adstetit) in magno, & supremo Castella Senatu, idem gravissimum continuare jussit officium. Cum tamen crebra perorationum tuarum ubertate totius legalis facundia pelagum velut exhaustum relinqueres; Te ejusdem magni Senatus Vindicis Clarissimi honore debito insignivit, & condecoravit; scilicet, & concinne Athalarici Regis (apud Cassiodorum) de Advocato in Magistrum, seu Iudicem promotum, sententiam, & verba voto nostro occurrentia sequutus, qui ita fatur: Advocationis te campus exercuit, te iudicii nostri culmen elegit, nunc causas gloriosè judicas, quas laudabiliter antea perorabas. Affideat tibi propria, & exercita doctrina. Modò est foelix, & certa conditio negotiorum, quando ille sententiam dicit, qui non potest ignorare, quod eligit. Sed nec meritorum tanti viri annis affluens, in alveo cohiberi potuit, quin mentis, & magni sui Consilii aquis, totam (ut Nilus Aegyptum) irrigaret Castellam: & sui Regis inhians ardentè servitio (velut alter providus, ac fidelis Joseph) Regis sui Patrimonium inimicorum bellis, & temporum cladibus ferè exhaustum restitueret. Et quis tunc temporis, potentissimo Regi nostro, & fidum, ac ministrum solertem, & Regno necessarium visum hastaverit? Cum ad generalem Galletia, ac fere maxima Castella Regionis legationem (ut voluntaria vassallorum munera exposceret, & perquireret) Iosephum nostrum (velut alterum in Aegypto) cum plena, & absoluta, & gratiarum, ac mercedum principali elargitione, & legum dispensatione Viceregem, & vicarium proposuerit. In cujus legationis exercitio, quanta Provincia tibi commissa (praecipue Regno Galletia) provideris necessaria, damna vitaveris, beneficia contuleris, omnes cognoscunt. Rectè ergo potentissimus Rex noster cum semper ad majora Te natum existimaret, & jam re ipsa expertus esset; inter gravissimos, ac prudentissimos suae Camera Patres sedem & locum tibi constituit. Quin etiam expeditioni Curiarum Barcononia, te unum magnum Consiliarum in suis gravissimis curis, & itineris comitem selectum expetiivit, cujus consilio, & dexteritate maxima omnia pertractarentur, atque gererentur. Inest enim Tibi, qui multa praeterita meministi, praesentia omnia exactissime perpendis,

divina

divina quadam propè prudentia, quàm nemo futura acrius conjectari valet; nemo conjectura minus falli; inest Tibi etiam ea verborum gravitas, & orationis dignitas, ea cogitandi profunditas, ut nemo vehementius, in quam velit partem animos impellere possit. Idque praedicta omnia facilius assensus fuisti, & cetera consequeris; Quod ingens, & maximus Dei timor omni tempore principaliter tuos, & gubernavit actus & gressus feliciter duxit. Cui comes non patria tantum sed totius Regni perfectissimus amor, & singularis affectus. Quem enim latet nullis te privatis commodis obsecundare, nulla privata re unquam moveri, non amicitis perverti, non inimicitis perturbari? nihil dies, aut noctes, aliud cogitare, quam ut Regi tuo, & Regno prodesse possis.

Sed jam cum dignitatis tuae tantum culmen, velut reptilis attigero, & animi tui dotes, laconismo, & strictis orationis cancellis perstrinxero, officii mei debitum persolvere humilis exopto: ac minutissima moneta, magni, & gratissimi cordis iudicium subeo. Cui enim istius laboris munusculum debetur, nisi Tibi cuius primum impulsu conceptum, & sub tua benignitate perfectum est, & nunc demum editur? Profectò si quid ullius eruditionis in me est, id illud, & à Te in hac Curia (non dignus nominari Commilito, sed humilis Discipulus) accepi? Merito ergo, quod tuum est, creditio jure Tibi redditur. Et quem a teo laborum meorum fautorem habere (cum alio uberiori officio nequeam) obsequio, & gratitudine, quibus possum vinculis tutelare Nomen tuum adesse obstringo. Tu audacia ignosce & ex sublimi sede ad quam vita tua candor, spectata probitas, nobilitas, eruditio magna, & comitas insignis evexit, grato etiam animo, & hilari affatu pro dignitate, munus hoc repende ut labores mei (qua Tibi voluntate dicantur) eadem à Te foveri, & muniri videant, & invideant omnes: tantoque magis juva, & fove, quanto magis potes, & polles. Et licet mens tua magnis consiliis cogitationibusque praecoccupata, his scriptis, & interpellationibus vexari non debeat, tamen assueta animi tui hilaris humanitate fretus oro atque obsecro, paululum otii, à summis negotiis tuis velut subripias, & huic nostro discursui & Pascuorum quaestionibus lectitandis impartias, ut partem actionum tuarum, literaria studia (qua Te semper aluerunt) jure suo sibi vindicari videantur. Vale.

ORNATISSIMO UNDEQUAQUE VIRO,
UTRIUSQUE JURIS PERITISSIMO
DOCTORI ANTONIO
FERNANDEZ DE OTERO,

olim Institutionum Justiniani in Vallisoletana Academia Clarif-
simo Antecessori; nunc Egregio in Regio illius Conventu
causarum Patrono, sibi addictissimus juris Casarei.

Licentiatu STEPHANUS POLO SAMANES DE VEAUMONTE,
in eodem etiam Conventu Compatronus, salutem.

 Uis Hactenus tam ingratus erit, (*unice & peritissime Scriptor*)
qui tibi grates non rependat, quod nobis *terras* in tam foelices
pastus reformaris, ut jam praesens ubertas sterilitatem longè
superet, quæ nos impiè usque in praesentem diem comprimebat? In hoc
volumine mirabilem te praebes argumento, cum doctrinarum absque te
ignoratio, & casuum creberrimus occursum pari concurrant gressu. Vix
auctorem verearis, qui in hac materia, non dicam altiùs impressisse
fulcum, sed nec illius vestigia te sequutum, meritò gloriari possit; aptius
ergo tibi *Inventoris*, quàm *Auctoris*, nomenclaturam vendicare potes:
Inde tua (*solertissime Pastor* oves sibila cognoscent, quin auditis ocyssi-
me obsequentur, illarum imitatrices, de quibus Apostolus, Christi de-
licia, *cap. 10.* inquit: *Et oves illum sequentur, quia sciunt vocem ejus.*
Ages quoque Pastoris vicem, illorum (inquam) quos Hieremias *cap. 1.*
promisit, praedicens: *Dabo vobis Pastores juxta cor meum, & pascent vos*
scientia, & doctrina. Quis enim nisi *Otherus* clarissima aquæ scaturigine
tam aridum, & rebelle solum, poterit unquam foecundare? hæc enim
dictio Græca, *Othrys*, sive *Otheros* (ut Passeratius attestatur) Montis est.
Quod probat etiam (interim modestia tua ignoscat) insignis, & origo,
& patria, Santanderi nimirum Montana, quibus velut nitida concha pre-
tiosus unio productus, foelicem lucem, natalèque solum, quod *Mogro*
nuncupatur, natalitiis tuis decorasti. Hinc etiam vir alius pietate & ju-
stitia insignis, *Dominus Hieronymus de Othero*, frater tuus Patruelis for-
tissimum Fidei columen & propugnaculum, Ecclesiæ Atlas, incorruptus
in sacra Sardiæ Provinciae, Barcenoniæ, quin dicere possum, Toleti In-
quisitione Arcopagita, tanquam ex foecundissimo *Monte* novum ger-
men propagatur; cujus *Montis* vertex, caput tuum immortaliter literarum
lauro cingitur, præmio, & fructu laborum, quibus, vel difficilioribus,
in illarum acquisitione non pepercisti. Opus erat eminenti hujus *Montis*
altitudine, ut limpidas doctrinæ lymphas, non solum proximas, sed
etiam extremas orbis regiones habitantibus, spargeret; quibus etiam
pietas

pietas tua, famæ tuba personans, opem foret: & meritò *pietas* siquidem
non violenter animi tui scopum huic possumus tribuere virtuti, si quan-
do circa hunc doctè perorasti Tractatum, necessitatem nostram, & illius
cupiditatem praevidisti. Implevisti, ô Magne Juris Magister, melliflui
Ambrosij, Doctoris maximi præceptum in *lib. de officiis*, cujus autoritas
in *cap. pasce fame*, 81. *distinctione*, jacet Illustrata. Ingenti tenebamur de-
siderio videndi hanc ordine dispositam materiem; quo tam perfectè li-
berasti ut penitus ignoremus, an priùs admiremur tersum & elegantem
stylum & seriem, dispositionemque quæstionum, an exactum difficul-
tatum examen repertaque in sacra pagina fulcimina, originem, antiqui-
tatum. legesque consilii, quod apud nos *de la Mesta* vocatur, ostenden-
tia, quibus te ipsum, aliis alios, superare vidèris, & nominis famam nun-
quam injuriæ temporum subjectam acquirere. Duo, si Marco Tullio, &
experientiæ credimus, mortales immortaliter laude tollunt in sydera; alte-
rum in scholis viva vox, alterum libris exaratam scientiam posteritati
commendare. Utrumque te æternat. Hinc scripta tua cedro dignissima,
illinc Cathedræ, quas & magno omnium applausu, & uberrimo fructu
honorasti. Quem latet, te nondum vigesimo primo ætatis anno egres-
sum, publicè in hac Academia *Institutionum* difficultates enodare; quod
non sorte datum, sed tuismet armis non antea victis candidatis eripuisti.
Quis est in Hesperia Regnis, quem in admirationem perorationum fama
non rapuerit? quarum laudes utinam ex balbutienti ore, & intemperato
calamo Romanæ eloquentiæ Princeps (qui solus te æquare possit) acci-
peret. Igitur, quoniam invidia fortasse frondentium collium opima ger-
mina rodet, hac atra loligine ferventi Zoilo faceto Bilbilitani vatis
scommate, respondere poteris.

Qui ducis vultus, & non legis ista libenter,

Omnibus invidias, Livide, nemo tibi.

Sic meritas dabit poenas invidus; tuique vigiles labores in dies clariore
luce fulgebunt, exemplumque eris adimpletæ veritatis sententiæ, quam
eximius Periander Græcis numeris decantavit. *Quo magis utique,* inquit,
invidebis, tanto majorum fiet causa bonorum in viso. Vale.

COMMISSION.

EL Licenciado don JUAN DE VELASCO Y AZEVEDO, prior de Roncesvalles, Vicario General de la Villa de Madrid y su partido por su Alteza, &c. Por el presente cometo al Licenciado Alonso Carranza Abogado en esta Corte, que vea el libro intitulado *De Pascuis & jure pascendi*, compuesto por el Doctor ANTONIO FERNANDEZ DE OTERO, Abogado en la Real Chancilleria de Valladolid, y con su paracer, y censura me lo remira, para proveer justicia. Dado en Madrid à diez y siete de Noviembre, de mil y seyscientos y treynta y un años.

Licenciado VELASCO Y AZEVEDO.

Por su mandado.

GABRIEL DE ROXAS.

APPROUACION.

DE orden del señor Licenciado don JUAN DE VELASCO Y AZEVEDO Prior de Roncesvalles, Vicario General, y Iuez Ecclesiastico ordinario desta Villa de Madrid, y su partido, he visto este libro *De Pascuis, & jure pascendi*, compuesto por el Doctor ANTONIO FERNANDEZ DE OTERO, Abogado de la Real Chancilleria de Valladolid. La materia es de las mas insignes, y practicas del derecho, que mas necesitava de ilustracion: la que ha recebido con este comentario (que consta de questions muy del punto bien colocadas, y acertadamente resueltas) conque el darse à la estampa, y uso comun, fera de gran importancia al uso y bien publico. Al qual, ni à nuestra santa Fè y Religion no hallo cosa alguna en que se contravenga: porque juzgo por conveniente el darle al Autor la licencia que pide. En Madrid, 20. de Noviembre, de 1631.

Licenc. ALONSO CARRANZA.

L I C E N C I A.

NOS el Doctor PEDRO de NAXERA Teniente de Vicario, por el Licenciado don Juan de Velasco y Azevedo, Prior de Roncesvalles, y Vicario General en la Villa de Madrid, y su partido por su Alteza, &c. Damos licencia por lo que à nos toca, para que se pueda imprimir este libro intitulado, *De Pascuis & jure pascendi*, compuesto por el Doctor ANT. FERNANDEZ DE OTERO Abogado, por quanto le hemos remitido à que sea visto: y no ay en el cosa que desdiga de nuestra santa Fee Catolica, ni buenas costumbres. Dada en Madrid à 20. de Noviembre, de 1631.

El Doctor NAXERA.

Por su mandado.

EUGENIO LOPEZ Notario.

APPROBA

APPROBATIO DOCTORIS

GUNDISALVI A RIBERO CONSULTORIS
sancti Officii Regalibus in Consiliis Advocati Serenissimi Infantis
Cardinalis Domini Ferdinandi, pauperum, carceratorumque
sanctæ generalis Inquisitionis.

MAGNI Consilii jussu, hunc *de Pascuis jureque pascendi* librum vidi, totumque legi, nil censura, contra probos mores, nostramque integerrimam, immaculatamque Fidem dignum; sed potius multa scitu, notatuque digna, in totius Reipublicæ utilitatem, quod doctrina, eruditione, frui, pascere, saturarique possit inveni. Datum Mantuæ Carpentana, tertio Kalendas Decembris, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

El Doctor GONÇALEZ DE RIBERO.

CONSENSUS PROCURATORIS REGII.

PRO Rege assentio, ut Liber cui Titulus est, D. ANTONII FERNANDEZ DE OTERO, *de Pascuis & jure pascendi*, &c. Imprimatur à IOAN. ANT. HUGUETAN, & Soc. hujus Civitatis Bibliopolis, cum inhibitionibus consuetis per quinquentium duraturis. Datum Lugduni die 29. Januarii 1676.

VAGINAY.

PERMISSIO

Fiat juxta Conclusiones Procuratoris Regii, Anno & die supradictis.

DE SEVE.

INDEX